

Kongen tre Ansøgere, iblandt hvilke Menigheden da har at vælge den Ene. I dette Valg holder jeg det for rettest at lade dem deeltage, der ifølge det Ovenanførte ere stemmeberettigede ved Valget af Menighedens Udsendinge. Af det Endringsforslag, jeg stiller i Genhold til Foranstaaende, vil det fremgaae, hvorledes jeg antager, at der bør forholdes i Henseende til Valghandlingens Berammelse og Afholdelse m. m. Det Nærmere angaaende Lovens Udførelse forekommer mig bedst at kunne fastsættes ved kongelig Anordning.

Som ovenfor bemærket, antage ogsaa vi, Høgsbrø, P. Olsen og C. Petersen, at det første Forslag fra Menighedens Side til det ledige Embedes Besættelse bør stee igennem Valgmænd, men vi afvige i flere Rejninger fra, hvad der i det nærmest Foregaaende er bragt i Forslag af et andet Udvalgsmedlem, saavel forsaavidt angaaer Punkter, vedrørende Valgmandsindretningen, som forsaavidt betræffer de Bestemmelser, der skulle gjælde, saafremt der ikke gennem Valgmændenes Udtalelser opnaaes Embedets Besættelse. Grundtrækkene af det Forslag, vi tillade os at stille, ere følgende: Berettiget til at deeltage i Valget af Valgmænd er enhver i Pastoratet bosat Familiefader eller trediveaarig Mand, som har fuld Afgang til Folketjens Gode og fører et uberhygget Liv. Af Hensyn til den store Forskjellighed i Menighedernes Folkemængde og det Naturlige i, at denne har Indflydelse paa Antallet af de Valgmænd, der skulle repræsentere Menigheden, holde vi det for rigtigt at fastsætte, at der i Pastorater, hvori findes indtil 300 Vælgere, vælges 7, og dertil endnu 2 for hvert følgende 200, dog ikke nogenfinde over 21. Afstemningen bør efter vor Mening stee efter Forholdstal, dog saaledes, at der altid kræves det fulde Forholdstal, og at der for hver 6, som vælges derefter, vælges 1 paa sædvanlig Maade efter Fleertallet af samtlige Vælgere. Vi antage fremdeles, at saafremt ikke over Halvdelen af de Valgberettigede deeltager i Valget, bør intet Valg finde Steb, hvorimod det da afgjøres af Kirke- og Underviisningsministeren, hvorvidt Embedet strax bliver at besætte af Kongen uden Valg, eller et nyt

Valg paa Grund af særlige Omstændigheder skal berammes.

Af Hensyn til Beskaffenheden af Biskoppens Stilling og den store Uleilighed, der undertiden vilde kunne være forbunden med, at Valgmændene skulde foretage Reiser til Biskoppen, finde vi det utilraadeligt at bestemme, at han skal forhandle med dem om, hvem der maatte være at indstille, hvorimod vi, idet vi holde det for hensigtsmæssigt, at en overordnet geistlig Embedsmand, som kender de stedlige Forhold, deeltager i Valgmændenes Forhandlinger, antage, at dette Hverv i Righed med, hvad Tilfældet var i det første Aarhundrede efter Troesfornyelsen, bør overdrages vedkommende Provst. Valgmændene kunne ved almindeligt Fleertal beslutte at indstille til Kongen indtil 3 af Ansøgerne, til hvem de efter den stedfundne Overveielse finde, at Embedet helst maa overdrages. Saafremt ingen Indstilling finder Steb, eller Kongen ikke stadfæster nogen af de Indstillede, vælger han 4 af Ansøgerne til at komme paa Valg i Menigheden, forsaavidt der er saamange, hvorimod ellers samtlige Ansøgere komme paa Valg. Den sidstnævnte af de 4 kommer kun paa Valg i Tilfælde af, at en af de Andre træder tilbage. — Medens vi ikke troe, at der i saa Henseende bør paalægges de Vedkommende nogen Forpligtelse, tilraade vi at fastsætte, at de, der have Afgang til at komme paa Valg, skulle have Ret til, efter Aftale med Provsten og under hans Tilsyn, at benytte de med Embedet forbundne Kirker til at prædike over en selvvalgt Text, eller til at undervise Ungdommen i den christelige Børnelærdom, uden at derved gjøres nogen som helst Hentydning til Valghandlingen. Den Ansøger, der har over Halvdelen af Stemmerne, indstilles af Valgbestyrelsen til kongelig Stadfættelse. Endelig tilføies, at Loven, paa Grund af de særlige Forhold, der finde Steb med Hensyn til Embederne som Præst ved Hof- og Slotskirken i Kjøbenhavn, Kirken i Citabellet, Hospitaler og lignende Stiftelser, Strafanstalter og Arresthuse, ikke bør komme til Anvendelse paa dem. De øvrige Forkrifter i det Forslag, vi stille, tør vi ansee det for overflødigt her at omtale nærmere.

Subsidiært kan jeg, Scavenius, tiltræde